10/12/2022

Καστορίας Καλλίνικος: Οι καρκινοπαθείς, το Μουσικό Σχολείο, η Σόνια Θεοδωρίδου και ο «Ἄναρχος Θεός»

/ Γνώμες

- ***Του Μητροπολίτη Καστορίας Καλλινίκου***

Τήν Παρασκευή 9 Δεκεμβρίου, παρακολούθησα μέ μεγάλο ἐνδιαφέρον τήν μουσική ἐκδήλωση πού διοργάνωσε ὁ Σύλλογος Καρκινοπαθῶν Καστοριᾶς καί συμμετεῖχε τό Μουσικό Σχολεῖο Καστοριᾶς καί ἡ διεθνοῦς φήμης σοπράνο Σόνια Θεοδωρίδου.

Ἄκουσα καί εἶδα μέ μεγάλη προσοχή ὅλη τήν ἐκδήλωση καί θαύμασα τά χαρίσματα τῶν ἀνθρώπων.

Πρῶτον, θαύμασα τό χάρισμα τῶν ἀνθρώπων πού προσβλήθηκαν, οἱ ἴδιοι ἤ οἱ συγγενεῖς τους, ἀπό τήν **ἀσθένεια τοῦ καρκίνου**, δηλαδή τήν πίστη, τήν δύναμη,

τήν ὑπομονή τους.

Εἶναι οἱ πολεμιστές τῆς ζωῆς μέ τόν θάνατο ἐν καιρῷ εἰρήνης. Παλεύουν γιά τήν ζωή μέ τόν θάνατο, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ μέσα στά σώματά τους καί τά σώματα τῶν συγγενῶν τους, μάλιστα ἀκόμη καί στά σώματα μικρῶν παιδιῶν.

Γιατί ὁ ἐχθρός τῆς ζωῆς ἐνεργεῖ στόν ἄνθρωπο, μέσα ἀπό τά γονίδια τῶν ἀσθενειῶν, ἀπό τήν στιγμή τῆς συλλήψεώς μας στήν κοιλιά τῆς μητέρας μας καί παλεύουμε μέ αὐτόν καί τήν συνοδεία του (φυσικές ἀνάγκες, πόνο, κόπο, ἀσθένειες, γηρατειά) σέ ὅλη μας τήν ζωή.

Στούς καρκινοπαθεῖς ἡ πάλη αὐτή εἶναι πιό ἔντονη καί σκληρή.

Γι᾽ αὐτό καί ἡ ἀντιμετώπιση τῆς ἀσθένειας καί ἡ νίκη τους εἶναι πιό ἐλπιδοφόρα γιά ὅλους μας.

Οἱ ἴδιοι γίνονται κατά τό πλεῖστον «θυσιαστικές ὑπάρξεις», ἰδιαιτέρως ὅταν ἀντιμετωπίζουν τήν ἀσθένεια τῶν συγγενῶν τους, ἰδιαιτέρως τῶν παιδιῶν τους.

Ἐπίσης γίνονται «πονεμένοι ἄνθρωποι», πού ὅπως διαπιστώνουμε εἶναι πολύτιμοι στό κοινωνικό γίγνεσθαι. Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά ὅλους τούς θνητούς, ὅταν κατανοοῦν ὅτι εἶναι θνητοί.

Βεβαίως, καί μόνον ἡ ἀντιμετώπιση τῆς ἀσθένειας ἀπό ἕναν Ἅγιο, ὅπως ἔγινε πρόσφατα μέ τούς Ἁγίους Παΐσιο τόν Ἁγιορείτη, Καλλίνικο Ἐδέσσης κ.ἄ., μᾶς δίνει ἐλπίδα καί δύναμη.

Δεύτερον, θαύμασα τά παιδιά τοῦ **Μουσικοῦ Σχολείου**, μέ τά χαρίσματά τους, τήν τέχνη καί τήν ζωντάνια, μέ τήν ὁποία ἐκτέλεσαν τά μουσικά κομμάτια καί τραγούδησαν, μέ τήν ἄριστη καθοδήγηση τῶν καθηγητῶν τους.

Τά πρωτογνώρισα τόν Δεκέμβριο 2021, ὅταν στήν παγωμένη τότε πλατεία Ὁμονοίας ἔπαιξαν μέ τίς λύρες τους καί τραγούδησαν τά κάλαντα κατά τήν ἐκδήλωση τῆς ἀφῆς τοῦ Χριστουγεννιάτικου Δέντρου. Καί χαίρομαι πού προϊόντος τοῦ χρόνου τά γνωρίζω καλύτερα, ὅπως καί ὅλα τά παιδιά καί τούς νέους τῆς Μητροπόλεώς μας.

Τρίτον, θαύμασα τήν κ. **Σόνια Θεοδωρίδου**, τό ἐκ γενετῆς καί ἐπίκτητο συνάμα χάρισμά της, ἀφοῦ καλλιέργησε μέ ἐπιστήμη τό φυσικό της τάλαντο.

Τήν θαύμασα καί γιατί «κενώθηκε», δηλαδή τραγούδησε σέ μιά μικρή σχετικά αἴθουσα μαζί μέ τήν παιδική χορωδία. Καί τό ὑπογραμμίζω αὐτό, γιατί γνωρίζω κάποιο περιστατικό, πού ἕνας φημισμένος τραγουδιστής δέν καταδέχθηκε νά

τραγουδήσει μέ μιά ἐπαρχιακή χορωδία. Ἡ κ. Θεοδωρίδου καί τραγούδησε μέ τήν φωνή της στά ὕψη, καί μίλησε ἁπλά καί ἀνθρώπινα γιά τήν ζωή της, γιά τόν πόλεμο καί τήν εἰρήνη.

Τέλος, θαύμασα τήν **Παράδοσή** μας!

Ἡ κ. Θεοδωρίδου, στό τέλος τῶν εὐρωπαϊκῶν τραγουδιῶν καί καλάντων πού τραγούδησε, ἔπειτα τραγούδησε (ἔψαλε;) μέ τήν λυρική της φωνή καί τά κάλαντα τῆς Πατρίδος της, τοῦ Πόντου, ἀφοῦ, ὅπως εἶπε, δέν ξεχνᾶ τίς ρίζες της, πού εἶναι ποντιακές καί ρωμέϊκες (βυζαντινές κατά τήν δική της ἔκφραση).

Ἔψαλε, δηλαδή, τόν «**Ἄναρχο Θεό**»!

Τά κάλαντα αὐτά, ὅπως καί ὅλα τά ρωμέϊκα κάλαντα, ἔχουν θαυμάσια λόγια, θεολογικά καί ἱστορικά, πού ἀκουμποῦν τίς βαθύτερες πτυχές τῆς ζωῆς μας.

Τά συγκεκριμένα κάλαντα ἔχουν τά ἑξῆς λόγια, μέ ἀλφαβητική σειρά τῶν στίχων:

Ἄναρχος Θεὸς καταβέβηκεν καὶ ἐν τῇ Παρθένῳ κατώκησεν,
ἐρουρεμ-ἐρουρεμ-ἐρουρερου-ἐρουρεμ, Χαῖρε Ἄχραντε.

Βασιλεὺς τῶν ὅλων καὶ Κύριος, ἦλθες τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσασθαι.

Γηγενεῖς σκιρτᾶτε καὶ χαίρετε, τάξεις τῶν ἀγγέλων εὐφραίνονται.

Δεῦτε ἐν σπηλαίῳ κατείδομεν, κείμενον ἐν φάτνῃ, τὸν Κύριον...

Καί ἀπό τό ἄλφα φθάνουν μέχρι τό ὠμέγα:

Φῶς ἐν τῷ σπηλαίῳ ἀνέτειλε καί τοῖς ἐν τῷ σκότει ἐπέλαμψε.

Χαίρουσα ἡ φύσις ἀγάλλεται καί πανηγυρίζει κι εὐφραίνεται.

Ψάλλοντες Χριστόν, τόν Θεόν ἡμῶν, τόν ἐν τῷ σπηλαίῳ τικτόμενον.

Ὦ, Παρθενομήτορ καί Δέσποινα, σῶζε τούς εἰς Σέ καταφεύγοντας.

Θαύμασα, λοιπόν, τόν πλοῦτο τῆς παραδόσεώς μας, τόν θεολογικό καί φιλοσοφικό καί ἱστορικό πλοῦτο, πού δέν συγκρίνεται μέ καμμιά ἄλλη παράδοση. Μιά παράδοση πού ἀπαντᾶ στά μεγάλα ἐρωτήματα τοῦ ἀνθρώπου, γιά τόν Θεό, τόν ἄνθρωπο, τήν δημιουργία, τό νόημα τῆς ζωῆς, τόν θάνατο.

Πρόσφατα, ἔγραψα ἕνα συγχαρητήριο γράμμα σέ ἕναν σημαντικό Ἕλληνα γιά ἕνα πολύ εὔστοχο καί ἐνημερωτικό δημοσίευμά του, σχετικά μέ τό μοναδικό χάρισμα τῶν Ἑλλήνων, τήν Ναυτοσύνη. Τοῦ ἔγραφα τά ἑξῆς:

«Τέλος, θέλω νά πῶ, Καπετάνιε, ὅτι ἡ Ἑλλάδα διαθέτει ἄλλες δυό ἐπιστῆμες – ἀρετές – πλεονεκτήματα, κατά τόν τρόπο πού ὁρίσατε τήν Ναυτοσύνη, σέ μεγαλύτερο βαθμό ἀπό κάθε ἄλλο Ἔθνος. Οἱ ἐπιστῆμες αὐτές εἶναι ἡ θεολογία καί ἡ ἱστορία. Ἔλεγε ἕνας μεγάλος σύγχρονος θεολόγος, ὁ ἀείμνηστος Καππαδόκης π. Ἰωάννης Ρωμανίδης: "Ἕλληνες, νά ἔχουμε κρίση καί διάκριση. Θά πάρουμε ἀπό τούς Δυτικούς καί τούς Εὐρωπαίους ψυγεῖα, πλυντήρια, μηχανές, ἀλλά δέν θά πάρουμε τήν θεολογία καί τήν ἱστορία τους καί τόν τρόπο ζωῆς τους. Ἡ δική μας παράδοση εἶναι ἀσυγκρίτως πιό πλούσια σέ αὐτά"».

Γι᾽ αὐτό καί χαίρομαι μέ ὅλες τίς ἑορταστικές ἐκδηλώσεις τῶν παιδιῶν μας, ἀλλά ἰδιαιτέρως τά θαυμάζω ὅταν μέ τά παιδικά τους στόματα τραγουδοῦν τήν μοναδική αὐτή παράδοσή μας καί θεολογία μας, ὅπως τό ἔκανε καί ἡ φημισμένη Ἑλληνίδα σοπράνο μέ τήν λυρική φωνή της.

Συγχαρητήρια καί πάλι στούς διοργανωτές τῆς ἐκδήλωσης αὐτῆς, πού μοῦ ἔδωσε τήν εὐκαιρία καί γιά τίς ἀνωτέρω σκέψεις.